

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 24/5 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det lovforslag, vi har liggende her, hvorefter udlændinge, der modtager offentlig hjælp i væsentligt omfang, som hovedregel skal udsendes af landet, synes jeg i sin udformning ligger meget langt fra de krav, der normalt stilles til udformning af lovforslag og bemærkninger. Man kan godt få det indtryk, at end ikke forslagsstillerne forventer, at lovforslaget vil blive vedtaget, og at formålet med dette lovforslag i virkeligheden er at få endnu en debat om udlændingelovgivningen.

Den slags debatter har vi haft nogle stykker af, senest for ganske få dage siden i forbindelse med Fremskridtspartiets beslutningsforslag om, at regeringen skulle trække nogle aktstykker vedrørende flygtningeudgifter tilbage.

Nu ligger det sådan, at Fremskridtspartiet udmærket kender de øvrige partiers holdning på flygtningeområdet, og på samme måde er vi bekendt med Fremskridtspartiets indstilling. Jeg ser ingen grund til at repetere disse synspunkter nu i en debat, der kun vil blive en gentagelse. Jeg skal kun sige, at regeringen må afvise dette forslag.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne gøre den korte bemærkning om lovforslaget og dets bemærkninger, at vi finder det modbydeligt.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal på SF's vegne afvise lovforslaget og meddele, at vi ikke ønsker at diskutere politik i forhold til udlændinge på baggrund af de bemærkninger, der står i dette forslag.

Fischer (KF):

Jeg skal på vegne af den konservative og den radikale gruppe meddele, at vi afviser lovforslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Det skal jeg også gøre på Venstres vegne.

Aage Brusgaard (FP):

Det kan være, at vi er kommet så langt hen på dagen, at de andre ordførere skal hen i Grøften at spise.

For 60-70 år siden drog mange danskere til de nye muligheds land, Amerika. Disse emigranter var flygtninge, de flygtede fra arbejdsløshed og fattigdom. De rejste under kummerlige forhold, de stillede ingen krav, heller ikke da de nåede det forjættede land. Næsten ingen kunne det nye lands sprog, nogle af dem kunne knap nok læse og skrive. Men de havde vilje til at lære noget og gøre en indsats. Det gjorde de, og langt de fleste blev derfor uden offentlige midler integreret i det amerikanske samfund. Det nye land havde brug for nybyggere, og mange, bl.a. danskere, havde brug for et nyt land.

Er det så sådan i dag med de indvandrere, vi har og får i Danmark? Nej, det kan vi vel næppe sige. Vi får selvfølgelig indvandrere fra Norden og fra andre lande, hvis kultur og folkeslag ligner Danmarks meget. Der kan være mange årsager til, at de kommer, og de skal være velkomne.

Fremskridtspartiet sætter spørgsmålstegn ved, når de, der kommer, ikke vil være med til at yde en indsats, være med til selv at skabe det udkomme, de skal leve af, om de så ønsker Danmark som deres reelle fædreland.

Danmark har været så eftergivende over for udlændinge, at det nu går ud over rigtig mange danskere, både pensionister og familieforsørgere, som bl.a. på grund af det høje skattetryk nu flygter til udlandet, og vi kan vel sige, at flugten fra Danmark i dag er næsten lige så stor som flugten til Danmark.

Danmark står så i den katastrofesituation, at mens vi modtager en mængde, der har fundet ud af vores sociale lovgivning, jager vi dem i den anden ende ud, dem, der skaber værdierne i vores land. Det er Fremskridtspartiet imod. Enhver, der har bare den mindste smule fornuft i hjernen, burde kunne se, at det ikke kan blive ved. Hvis vi ikke råber vagt i gevær nu, kan det gå hen og blive for sent. Om 10-20 år er det disse, i dag minoritetsgrupper, der har stor indflydelse; på mange områder vil de have flertal.

Hvis vi går til udlandet, kan vi se, hvilke problemer der skabes, når så mange fremmede folkefærd mødes.